

TO VENNER PÅ REJSE

genfortalt af **Gurli Buch-Hansen**
<http://www.gurlihistorier.dk>

Der var engang to venner, som var på rejse. En dag vandrede de i ørkenen. Solen kom højere på himlen, det blev varmere og varmere, det blev så ulidelig varmt, at den ene gik amok og gav sin ven én på hovedet.

Vennen sagde ingenting, men lidt efter satte han sig på hug i sandet og skrev: 'I dag slog min bedste ven mig!'

De fortsatte deres vandring og nåede endelig frem til oasen på bredden af en stor sø. Her bestemte de sig for at bade. Søen så rolig ud, men pludselig kom ham, der var blevet slået, ud i oprørt vand og var ved at drukne. Men vennen kom ham til undsætning og reddede ham.

Da de var kommet sig lidt oven på oplevelsen, gik ham, der havde været ved at drukne, hen til en stor sten, der lå på bredden. Han fandt en lille skarp sten og ridsede ind i den store sten: 'I dag reddede min bedste ven mit liv.'

Vennen sagde nu: 'Da jeg slog dig, skrev du i sandet og nu, hvor jeg har reddet dig, skriver du på en sten. Hvorfor det?'

